

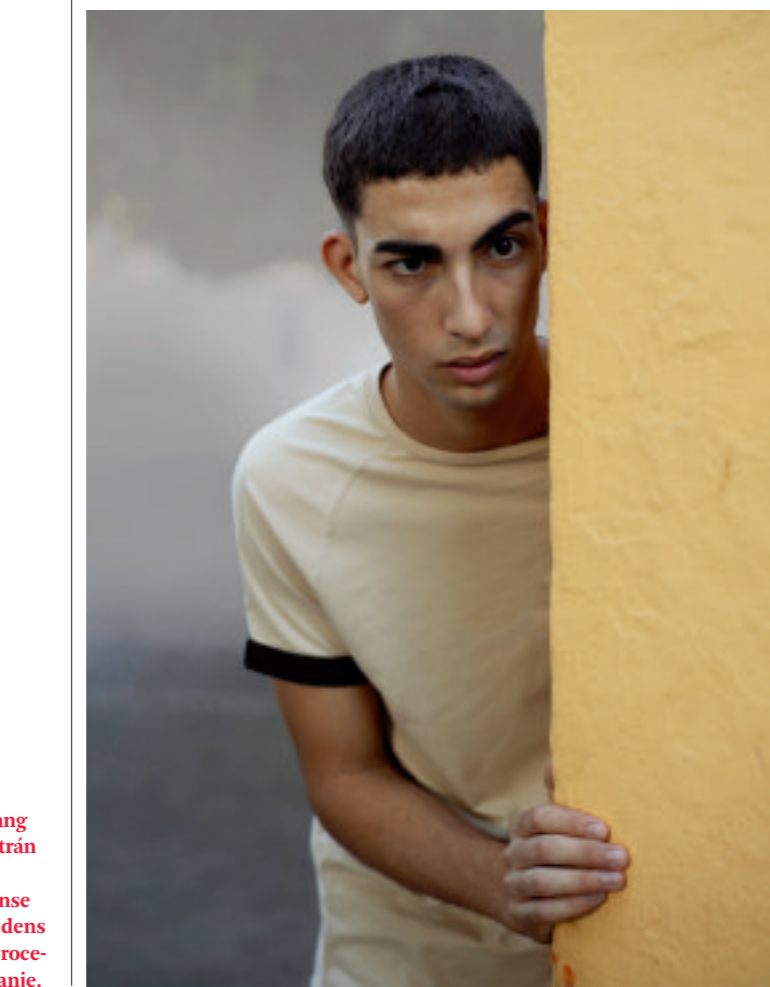

Alle beelden op deze pagina's komen uit de serie 'Dialect', die Beltrán in 2023 heeft gemaakt.

LANGDURIG IN DE WACHT

Fotograaf Felipe Romero Beltrán gaat niet over één nacht ijs. Zijn projecten duren vaak jaren en behandelen maatschappelijke kwesties. Zo ook 'Dialect', over slepende asielprocedures.

Door Susan Nortier

Drie jaar lang volgde Beltrán een groep Marokkaanse jongens tijdens hun asielprocedure in Spanje.

Beltrán is gefascineerd door dans als uitdrukkingmiddel. Dat zie je terug in zijn fotografie.

Op geen van de foto's in de serie 'Dialect' is een horizon te zien, om de uitzichtloosheid van de asielprocedure te benadrukken.

Beltrán wil met zijn foto-serie sociale ongelijkheid en uitsluiting in bedendag Spanje aan de kaak stellen.

Beltráns serie 'Dialect' werd in 2022 bekroond met de Aperture Portfolio Prize, een prijs voor toonaangevende fotografen.

Twee jongens dragen met stuurse blik het lichaam van een leefrijdsgeenoot op hun schouders, zijn hoofd en armen hangen slap naar beneden. Ze lopen langs een gebouw met een deur vol ornamenten. Een close-up van een jongen die met ontblot bovenlijf op de vloer ligt, zijn hoofd wordt omvat door iemands handen, hij kijkt wantrouwend omhoog. Het zijn Marokkaanse jongens, tiensers nog, die in Sevilla in afwachting zijn van hun asielprocedure.

Fotograaf Felipe Romero Beltrán (1993) ontmoette de jongens in een theater, waar hij kwam om hun te vertellen over zijn ervaringen met de Spaanse asielprocedure. Toen hij in 2016 vanuit Colombia in Spanje aankwam, liep hij aan tegen ingewikkelde procedures en de onbegrijpelijke teksten uit de Spaanse immigratiewet, ondanks dat hij de taal sprak.

'Ik bleef in contact met die jongens en begon ze spontaan te fotograferen, zonder doel. Er ontstond een vertrouwensband, pas daarna vormde zich het idee om er een project van te maken', vertelt Beltrán. Dat project, 'Dialect', is nu te zien in fotografiemuseum Foam.

Beltrán volgde de jongens drie jaar, de tijd die staat voor een asielprocedure in Spanje. Hij brengt in beeld hoe de intense ervaringen van de jongens via hun lichamen tot uiting komen. Zijn fotografie is documentair, maar wel in scène gezet. 'Ik kon die dramatische overtocht van Marokko naar Spanje niet vastleggen, daarom vroeg ik de jongens situaties na te spelen. Dat heb ik gefotografeerd.'

Verbrande spullen
Beltrán was specifiek geïnteresseerd in de vraag hoe zulke heftige ervaringen zich manifesteren in hun lichamen. De werkwijze levert gestileerde, maar pure beelden op. De serie omvat ook stilleven, van een slordig laken op een bed tegen een vieze muur of een hoopje verbrande spullen buiten op de grond. Alle foto's zijn genomen in

en rondom hun opvanglocatie in Sevilla. Er is bewust geen horizon gefotografeerd: de situatie voelt immers uitzichtloos.

De Spaanse immigratiewet vormt een centraal thema. In het bijbehorende boek zijn enkele teksten daarin afgebeeld. Alle tekst die onbegrijpelijk is, is zwart gemaakt. Blijft over zo'n 5 procent.

In de tentoonstelling komt de wet terug in de video-installatie *Recital*. Die toont twee schermen, waarop een paar jongens de eerste vier pagina's uit de immigratiewet voorlezen. Ze zijn de taal nog niet machtig, pauzeren bij lastige zinsconstructies en struikelen soms over een woord. Het geluid van de schermen loopt door elkaar, wat de onbegrijpelijkheid benadrukt.

Een ander aspect is choreografie. Dankzij zijn vriendin, die choreograaf is, leerde Beltrán dat dans een geschikt middel is om je lichaam te laten praten. Hij vroeg de jongeren om dansers fysiek mee te nemen in de beproeven die ze doormaakten tijdens hun reis. De dansers maken hiervan een choreografie, met schokkende lichamen die allerlei kanten op worden geslingerd.

Een fragment van dit choreografieproject, dat nog in ontwikkeling is, wordt getoond. Beltrán: 'Het is eigenlijk onmogelijk om hun ervaring van de overzeese tocht te benaderen. Telkens als we de werkelijkheid proberen te benaderen, is dat een ritueel. Ik denk dat daar een bepaalde schoonheid in zit.'

& TENTOONSTELLING

Dialect, van Felipe Romero Beltrán, tot 1 mei te zien in Foam. Daar is ook het gelijknamige fotoboek te koop, uitgegeven door Loose Joints.

'Ik kon die dramatische overtocht niet vastleggen, dus vroeg ik ze die na te spelen'